

РЕШЕНИЕ

№ 900

гр. София, 15.02.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 53 състав,
в публично заседание на 09.02.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Стефан Станчев

при участието на секретаря Валентина Христова, като разгледа дело номер **11354** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК.

Образувано е по жалба на младши инспектор С. А. Т., „надзирател I степен в арест, [улица] към сектор „Арести“ при областна служба „Изпълнение на наказанията“ срещу заповед Л -4521 от 15.10.2020 г. издадена от главен директор ГДИН МП, с която, на основание чл. 194, ал. 2, т. 4 от ЗМВР, чл. 197, ал. 1, т. 6 от ЗМВР във връзка с чл. 203, ал. 1, т. 7, и т. 13 от ЗМВР и чл. 226, ал. 1, т. 8 от ЗМВР, му е наложено дисциплинарно наказание „уволнение“ и е прекратено служебното му правоотношение в министерство на вътрешните работи.

В жалбата се излагат оплаквания за съществено нарушение на административнопроизводствените правила и противоречие с материалноправните разпоредби – отменителни основания по 146, т. 3 и т. 4 от АПК. Заповедта е издадена в противоречие с установената фактическа обстановка и при липса на извършено деяние, твърди, че не е извършил дисциплинарно нарушение, а ако има извършено дисциплинарно нарушение, съответстващото му наказание е порицание. По отношение на образувано производство по НПК, ДНО бланкетно се позовал на въведената с прокурорски акт правна норма по НК, без да са изложени факти, от които да се прави извод за дисциплинарно нарушение по ЗМВР, като в тази част оплакването е за липса на мотиви по това нарушение, така, че да се обоснове налагането на най-тежкото дисциплинарно наказание. Твърди, че дисциплинарно разследващият орган не е извършил дължимата проверка като не е събирал самостоятелно доказателства, а се е задоволил само с приобщаване към материалите

по дисциплинарното производство на част от материалите по пр. преписка. При провеждане на дисциплинарното производство не е разкрита обективната истина по случая, а при определяне на наказанието не са отчетени всички обстоятелства, при които се твърди, че е извършено нарушението, нито цялостното му поведение по време на изпълнение на служебните задължения. Моли за отмяна на заповедта. Претендират се разноси в производството.

Ответникът – Главен директор на Главна дирекция "Изпълнение на наказанията" при МП, чрез пълномощник оспорва жалбата и моли да се остави в сила заповедта като правилна и законосъобразна. Сочил, че наказанието е наложено за деяния несъвместими с етичните правила за поведение на държавните служители в ГДИН и са тежко нарушение на служебната дисциплина по смисъла на чл. 203, ал. 1, т. 7, и т. 13 от ЗМВР. Претендира за разноси.

Жалбата е подадена в срок, от лице с активна процесуална легитимация, срещу акт от категорията на чл. 226, ал. 1, т. 8 от ЗМВР, пред компетентния съд, поради което същата е процесуално допустима и следва да бъде разгледана по същество. Съобразно изричната разпоредба на чл. 145, ал. 1 от АПК, от компетентността на съда е да се произнесе единствено по законосъобразността на оспорения административен акт, като проверява дали е издаден от компетентен орган и спазена ли е установената форма, спазени ли са процесуалноправните и материално-правните разпоредби по издаването му и съответства ли на целта на закона. Съдът извършва цялостна проверка относно законосъобразността на оспорения акт, като не се ограничава само до проверка на направените в жалбата твърдения за незаконосъобразност на акта. Съдът, след като обсъди доводите на страните и прецени по реда на чл. 171 от АПК представените по делото доказателства, приема следното.

Жалбоподателят е заемал длъжност „надзирател I степен в арест, [улица] към сектор „Арести“ при областна служба „Изпълнение на наказанията“. Безспорно е, че по време на почивка, между работни смени, на 15/16 август 2020 г. за времето 23,50 – 0,10 часа в [населено място] е провел среща с непосочено по дисциплинарната преписка лице, по възприятия на ДНО и по сведения на жалбоподател, приятелка на задържано лице в следствен арест, където работи жалбоподателя. От това лице получил опакован багаж, което в следващата проверка се оказва торта и две шишета с неясно съдържание. Жалбоподателят не е имал досег със съдържанието на пратката. Според обясненията това било подарък от приятелката на задържания, за последния, по повод на предстоящ рожден ден. При провеждане на срещата по предаване на багажа се намесват полицейски служби, които задържат жалбоподателя и същия е приведен в следствен арест на [улица], с взета мярка ЗС с прокурорско постановление за 48 часа.

На 17.08.2020 г. от началник ОСИН е направено предложение до ИФ главен директор ГДИН за образуване на производство за извършено тежко нарушение на служебната дисциплина. Със заповед Л-3403/17.08.2020 г. по това предложение, ДНО образува дисциплинарно производство и определя Д. – комисия в състав от председател, зам. председател и петима членове. В заповедта за образуване на дисциплинарното производство деянието за което следва да се проведе дисциплинарно разследване е във връзка с постановление на СГП за образуване ДП по чл. 301, ал. 2 от НК, като според ДНО с това са извършени дисциплинарни нарушения - нарушение на служебната дисциплина по смисъла на чл. 194, ал. 2, т. 4 от ЗМВР, за което на основание чл. 203, ал. 1, т. 7 - превишаване на власт или използване на служебното

положение за лична облага или за облага на трети лица и т. 13 – деяния, несъвместими с етичните правила за поведение на държавните служители в МВР, уронващи престижа на службата, за всяко от които е предвидено налагане на дисциплинарно наказание „уволнение“

За провеждане на производството на дисциплинарно разследващия орган /Д./, е разпоредено да изготви становище относно наличието на основание за реализиране дисциплинарна отговорност спрямо жалбоподателя и да го докладват на наказващия орган заедно със събраните доказателства в срок до 18.09.2020 г. Жалбоподателят не е запознат със заповедта за образуване на ДП, както и няма данни да са му разяснени правата по чл. 207, ал. 8 от ЗМВР. На 17.08.2020 г. са дадени и обяснения от жалбоподателя до ДНО – главен директор ГДИН.

На 14.09.2020 г. от Д. е изготвена обобщена справка, с която органът приема, че към дата на изготвянето ѝ жалбоподателят е привлечен като обвиняем за престъпление от общ характер; съгласно Етичен кодекс за поведение на държавните служители от ГДИН и ГДО към МП и подписана декларация за запознаване на жалбоподателя с ЕК, той е нарушил нормите на чл.чл. 16 (държавният служител пази доброто име на институцията, която представлява), 43 (държавният служител е неподкупен и не се възползва от правомощията си и служебното положение с цел лично облагодетелстване или с друга користна цел), 47 (държавният служител не приема обещания за облага, която не му се следва, за да извърши или не бъде извършено действие по служба) и 48 (държавният служител не посреднички за получаване от друго на облага, за да бъде извършено или да не бъде извършено действие по служба) от кодекса. Жалбоподателят се запознал с ОС на 16.09.2020 г. Д. излага становище на основание събраните в дисциплинарното производство доказателства и изготвената ОС до ДНО за налагане на дисциплинарно наказание „уволнение“ на жалбоподателя.

На 15.10.2020 г. от ответника – главен директор на ГДИН МП, подписана от оправомощен „за главен директор“, съгласно приложена по делото заповед № Л-4467/13.10.2020 г. издава оспорваната заповед Л-4521, с която налага по отношение на жалбоподателя дисциплинарно наказание „уволнение“ и прекратява държавната служба. Жалбоподателят се запознава и му е връчен препис от заповедта на 27.10.2020 г. В законния срок е подадена жалба срещу заповедта, предмет на съдебен контрол в това производство. Правните основания на оспорваната заповед са: неспазване на правилата на Етичния кодекс за поведение на държавните служители в МВР; превишаване на власт или използване на служебното положение за лична облага или за облага на трети лица; деяния, несъвместими с етичните правила за поведение на държавните служители в МВР, уронващи престижа на службата.

Жалбата е неоснователна.

Оспорената заповед е издадена от главен директор на ГДИН МП, който е компетентния орган, с оглед предоставените му правомощия по чл. 13, ал. 2, т. 9 от ЗИНЗС и формално отговоря на изискванията на 210, ал. 1 ЗМВР, доколкото е в писмена форма и съдържа посочените в разпоредбата реквизити. Същата е постановена в срока по чл. 195, ал. 2 ЗМВР.

От събраните в хода на дисциплинарното и съдебното производство доказателства се установява жалбоподателят да е извършил нарушение на служебната дисциплина, така както е приел ДНО. В хода на дисциплинарното производство безспорно са установени и събрани доказателства за твърдените нарушения по съставомерност

на дисциплинарно нарушение по чл. 203, ал. 1, т. 7 и т. 13 от ЗМВР; „превишаване на власт или използване на служебното положение за лична облага или за облага на трети лица“ и „деяния, несъвместими с етичните правила за поведение на държавните служители в МВР, уронващи престижа на службата“.

Заповедта е съответна на материалния закон.

От събраните в дисциплинарното производство доказателства се установява, че служителят е извършил нарушенията по чл. 194, ал.2, и т.4 от ЗМВР. Съгласно чл. 337 от ППЗИНЗС функционалните задължения на длъжностните лица по изпълнение и ръководство на надзорно-охранителната дейност се посочват в длъжностните характеристики. Жалбоподателят вместо да изземва вещи и предмети извън списъка на разрешените или придобитите такива във връзка с правомощието по Раздел V. „Преки задължения“, от длъжностната характеристика е приел такива от близка на задържан под стража с цел да ги предаде на последния. Тези му действия са безспорно установени и доказани от обясненията на жалбоподателя и други писмени доказателства, събрани от Д.. Друго, ако тортата е и следва да се приеме като хранителна пратка, но след дължима проверка и дали е в списъка на допустими храни, които могат да получават задържани, шишетата с неясна течност най-вероятно са вещества, чието притежание е забранено. Притежаването на забранена стока е облага за получателя ѝ, тъй като е извън допустимите за притежание предмети. Следващо – като задържано лице, правата на получателя за колетни пратки, в това число храни се уреждат от правилата в мястото на задържане, в случая, следствения арест на „Г.М.Д.“. Среднощните срещи за получаване на такива пратки, дори да не са забранени, предполагат при предаването на вещта, колкото и да е позволена да се нарушават правила, следователно – нарушават се служебни задължения, което е нарушение и на служебната дисциплина. Извършеното от жалбоподателя дисциплинарно нарушение, нарушава и посочените от ДНО правила от Етичния кодекс за поведение на държавните служители в ГДИН и ГДО. Правомощията на длъжността изискват държавния служител да пази доброто име на институцията, която представлява, да не уронва престижа на службата и да не се възползва от правомощията си за облагодетелстване или с друга користна цел. В случая, поведението покрива хипотезите за тежки нарушения на служебната дисциплина по чл. 203, ал.1, т.7, и т.13 от ЗМВР. Има превишаване на властническите правомощия с цел облага за трети лица, като състава на чл. 203, ал.1, т.7 от ЗМВР не изисква целта да бъде реализирана, т.е. облагата да е постигната - вещите да са предадени. С поведението си деецът е злоупотребил с дадената му от закона власт и доверие за изпълняваната длъжност. Извършеното от оспорващия е и морално укоримо, т.к. е предприето от служител в място за задържане под стража, задължен да спазва законността при прилагане правилата по ЗИНЗС. По несъвместим начин деянието нарушава Етичните правила за поведение на служителите от ГДИН и ГДО, като уронва престижа на службата. Действията на жалбоподателя са повод да се направи заключение, че служителите от ГДИН не изпълняват служебните си задължения, а злоупотребяват с правомощията си и използват служебното си положение за реализиране на изгоди, несъвместими с режима на мястото на задържане, като по този начин препятства спазването на правилата, при които се осъществява процесуална принуда по отношение на задържани лица. Това несъмнено води до уронване престижа на институцията и дава основание действията да се квалифицират като тежко нарушение на служебната дисциплина по чл. 203, ал.1, т.13 от ЗМВР. Съгласно

мотивите в т.4 от ТП № 3/07.06.2007 г. на ОСС на ВАС по т.д.№ 4/2007 г. под „престиж на службата“ следва да се разбира авторитета на ГДИН пред обществото, на което тя служи. Неспазването на служебната етика и нарушаването на задължения за длъжността водят до намаляване на общественото доверие в институцията. Случаят е станал достояние на трети лица - полиция, прокуратура и останалите структури в ГДИН във връзка с публикувания Бюлетин № 146/17.08.2020 г., което се отразява негативно върху авторитета на дирекцията. Установените тежки нарушения на служебната дисциплина обуславят необходимост от налагане на най-тежкото дисциплинарно наказание. Достатъчно е поведението да е от такова естество, че реално да застрашава с намаляване или загубване на доверие от страна на обществото в ГДИН и нейните поделения. Задължително е действията да са станали или да е възможно да станат достояние и на други лица, което би се отразило негативно върху авторитета на Дирекцията.

Част от изводите на ДНО са формирани от документ по неприключило досъдебно производство – постановление на СГП за задържане на лице, от което е установимо, че срещу жалбоподателя се води ДП . Според трайно утвърдената практика на ВАС разпоредбата на чл. 206, ал.3 от ЗМВР е препращаща и допуска обективната истина да бъде установена с всички начини и средства, допустими от закон. Този текст кореспондира с общата норма на чл. 39, ал.1 от АПК, която предвижда, че фактите и обстоятелствата се установяват с всички средства, които не са забранени със закон и които са събрани по реда, предвиден в кодекса или в специалните закони. Анализът на разпоредбите налага извода, че в дисциплинарното производство могат да се използват и редовно събраните по реда на НПК доказателства, каквото доказателство се явява посоченото постановление, а в хода на настоящото производство не се установи ДП да е прекратено на някое от основанията по НПК. С оглед разпоредбата на чл. 206, ал. 3 и 4 ЗМВР използването в дисциплинарното производство на доказателства, събрани в друго производство е процесуално допустимо. В случая в хода на дисциплинарното производство разследващият орган е установил относимите факти, които подробно е описал в Обобщената справка. Приложение намира и нормата на чл. 171, ал.1 от АПК, съгласно която доказателствата, събрани редовно в производството пред административния орган, имат сила и пред съда. Това означава, че съдът може и е длъжен въз основа на събраните и приобщени доказателства за прави изводи за фактите по спора /вж. решение № 14347/01.12.2014 г. по адм.д.№ 911/2014 г., решение № 4741/07.04.2014 г. по адм.д.№ 8064/2013 г., решение № 3238/07.03.2014 г. по адм.д.№ 1371/2013 г., решение № 968/24.01.2014 г. по адм.д.№ 3969/2013 г., решение № 526/15.01.2014 г. по адм.д.№ 1354/2013 г., решение № 16443/10.12.2013 г. по адм.д.№ 1336/2013 г., решение № 15758/28.11.2013 г. по адм.д.№ 1369/2013 г., решение № 6114/07.05.2013 г. по адм.д.№ 8585/2012 г., всички на V о. на ВАС, решение № 4263 от 21.03.2019 г. на ВАС по адм. д. № 7721/2018 г., V о./ . Съгласно чл. 203, ал. 1, т. 13 ЗМВР, която норма е посочена като основание за наложеното дисциплинарно наказание тежки нарушения на служебната дисциплина, за които се налага дисциплинарно наказание „уволнение“, са деяния, несъвместими с етичните правила за поведение на държавните служители в МВР, уронващи престижа на службата. По делото е безспорно установено, че с извършеното жалбоподателят е нарушил нормите на Етичния кодекс, изискващи от държавния служител поведение, което е съвместимо с морала, което не уронва престижа на службата, която носи, както и да не се възползва от правомощията си корисни цели. Правилно наказващия

орган е квалифицирал действията на Т. като тежко нарушение на служебната дисциплина по смисъла на чл. 203, ал. 1, т. 13 от ЗМВР обосноваващи налагането на най-тежкото дисциплинарно наказание, при наличието и на двете кумулативно предвидени материално правни предпоставки. Доколкото етичните правила за поведение на служителите в ГДИН се уреждат в Етичен кодекс за поведение на държавните служители в ГДИН и ГДО, то нарушаването на нормите на този кодекс представлява дисциплинарно нарушение по смисъла на чл. 194, ал. 2, т. 4 ЗМВР. С правилата на Етичния кодекс, утвърден от министър на правосъдието, жалбоподателя е запознат на 07.01.2018 г. При установеното тежко нарушение на служебната дисциплина по смисъла на чл. 194, ал. 2, т. 4 от ЗМВР, във връзка с чл. 203, ал. 1, т. 13 от ЗМВР, дисциплинарно наказващия орган действа при условията на обвързана компетентност и следва да наложи най-тежкото, предвидено в нормата на чл. 203 от ЗМВР наказание. Налице са нарушения на изискванията на нормите на т. 15, 43, 47 и 49 от Етичния кодекс, съответно налице са основанията на чл. 194, ал. 2, т. 4 от ЗМВР, което е предпоставка за налагане на наказанието по чл. 203, ал. 1, т. 13 от ЗМВР - уволнение за извършеното „тежко“ нарушение - деяние, несъвместимо с етичните правила за поведение на служителите от ГДИН, уронващи престижа на службата. Службата в ГДИН следва да се упражнява от служители, които спазват законите и опазват обществения ред и с поведението си да не уронват престижа на службата в тази дирекция, особено като се вземе под внимание, че жалбоподателят е влязъл в нерегламентирани контакти със задържано лице и негови близки, по повод нарушаване на служебната дисциплина и нарушение на задължение по длъжностна характеристика – т. 2 от р. V – да спазва най-строго служебната и личната дисциплина, установения вътрешен ред, във връзка със спецификата на дейността на служителите в ГДИН и завишените морални критерии относно упражняването ѝ. Законодателят е определил като тежки нарушения на служебната дисциплина деянията, несъвместими с етичните правила за поведение на държавните служители, в случая на ГДИН, уронващи престижа на службата. Наличието на двете кумулативно свързани условия определят тежестта на нарушението, а оттам и задължителността на наказанието. Законодателят е взел предвид обстоятелството, че при изпълнение на служебните си задължения и извън службата държавният служител от системата на МВР, съответно от ГДИН е длъжен да има поведение, което пази престижа на институцията, която представлява. Предвид специфичната дейност на служителите, предполагаща по-високи морални стандарти, спрямо същите са регламентирани правила за етично поведение, въздигнати в законови норми, които следва да бъдат съблюдавани както при изпълнение на служебните им задължения, така и извън тях. (Решение № 15432 от 11.12.2020 г. на ВАС по адм. д. № 7748/2020 г., V о.)

Оспорената заповед е издадена и в съответствие с целта на закона. Законодателят е предвидил задължително да се налага дисциплинарно наказание „уволнение“, когато извършителят на дисциплинарното нарушение е извършил нарушение на служебната дисциплина по смисъла на чл. 194, ал. 2, т. 4, във връзка с чл. 203, ал. 1, т. 7 и т. 13 от ЗМВР. Неоснователен е доводът на жалбоподателят, че липсват фактически установени обстоятелства, които да формират прилагането на законовото основание за налагане на дисциплинарно наказание „уволнение“. Безспорен е факта, че противно на задълженията по закон, длъжностна характеристика и етични правила за поведение, жалбоподателят е извършил нарушението като е осъществил двустранна връзка със задържано лице и близка на последния по пренасяне и предаване на

хранителна пратка и неустановени по съдържание вещества, за което има нормативна забрана.

Следователно, като издадена от компетентен орган, при съобразяване с целта на закона, при липсата на допуснати съществени нарушения на процесуалните правила и на изискванията за форма на акта и при липсата на противоречие с материалноправни разпоредби, оспорената в настоящето производство заповед е законосъобразен акт, а жалбата против него е неоснователна и като такава не следва да бъде уважена.

Във връзка с направено искане от представителят на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение, съдът следва да го уважи в минимален размер от 100 лева.

По изложените съображения, съдът

Р Е Ш И

ОТХВЪРЛЯ жалба на С. А. Т. против заповед Л-4521 от 15.10.2020 г. издадена от главен директор Главна дирекция изпълнение на наказанията към Министерство на правосъдието, с която на основание чл. 194, ал. 2, т. 4 от ЗМВР, чл. 197, ал. 1, т. 6 от ЗМВР, във връзка с чл. 203, ал. 1, т. 7 и т. 13 от ЗМВР и чл. 226, ал. 1, т. 8 от ЗМВР му е наложено дисциплинарно наказание „уволнение“.

ОСЪЖДА С. А. Т., ЕГН [ЕГН] да заплати на Главна дирекция изпълнение на наказанията към Министерство на правосъдието разноски в размер на 100 (сто) за юрисконсултско възнаграждение.

Решението може да се обжалва пред ВАС в седемдневен срок от съобщението.

Съдия